

EESTI SKOUT

Eesti Skoutide Maleva häälekandja

1926

Nr. 1

Fr. K. Kreutzwaldi nim.
Eesti NSV Riiklik
Raamatukogu

SP, 11.406

VI. aastakäik

Toimetus ja talitus:

Tartu, Vallikraavi 19

Address kirjavahet.: **Tartu, postk. 130**

EESTI SKOUTIDE MALEVA

Asutatud 20. märtsil 1921. aastal.

Ole valmis!
Alati valmis!

Saa paremaks!
Püüan kõigest jõust!

Skoudi raudsed säädused:

Skout on hoolas õppiija. Skout ei suitseta. Skout on karske. Iga päev üks häätegu!

Skoutide aupresident — K. PÄTS. E. S. M. aujuhatus: Prof. Dr. H. Koppel — Tartu ülikooli rektor, Dr. O. Kallas — Saadik-minister Londonis, H. Bauer — Koolijuhataja, G. Vestel — Pangadirektor.

Eesti Skoudi Sõprade Liit. Esimees: Fr. Sauer, Tallinna I. tütarl. gümna. E. S. M. Päästaap: Peavanem N. Kann, Tallinn, Vabaduse pt. 2; Abipeavanem G. Ollik, Tallinn, Endla 42-5; Staabiülem J. Hünerson, Tallinn, Pikk 40; Välissekretär B. Rautsmann, Tallinn, Falkspargi 9. Nõunikud: malevate vanemad, Skoutmasterite Kogu ja kahe suurema maleva esitajad.

Skoutmasterite Kogu: Esimees: skm. J. Tederson, Tartu, Aleksandri 27; Sekretäär: skm. H. Paalman, Tallinn, V. Karja 12-1; Laekahoidja: skm. E. Jõgi, Tartu, Tähe 103-4.

„Eesti Skout“ Eesti Skoutide Maleva Häälekandja, Tartus, Vallikraavi 19. Vastut. toimetaja: K. Treffner, koolijuhataja; Päätoimetaja: J. Tederson, Toimetus: H. Haamer, H. Lehepuu, H. Roos, H. Paalman — üliõpilased. Talitus: Ärijuht J. Tederson; Asjaajaja K. Kütt. Kõnetunnid: Ärijuhil teisipäev kl. 12—13, reedel kl. 16—16.30; toimetusel neljapäev kl. 12—13.

MALEVA D:

HAAPSALU: S. S. S. esimees: A. Üksti, Kalda 6; Maleva vanem: K. Raudsepp, Rüütli 22; Maleva päalik: A. Sammet, Metslossi 1. Maleva Staap asub Ehte 14. Malevas on 2 skoutrühma, 2 hp. karja.

KURESAARE: S. S. S. esimees: B. Steinberg, Vallimaa 5; Rühma päalik: P. Laht, Uus 24. Rühma Staap asub Kohtu 9. Malevas 2 skoutrühma ja 2 hp. karja.

NARVA: S. S. S. esimees: kindralmajor Heinze, I. diviisi staap; MV.: J. Välbe, Lai 2; MP.: nskm. E. Lemming, Uus liin 59. Malevas 3 skoutrühma ja 1 hp. kari.

NÕMME: S. S. S. esimees: K. Mitt, Metsa nr. 9; MV.: A. Mitt, Ida 18; MP.: nskm. A. Tari, Tondi, Raudtee maja 1; Malevas 5 skoutrühma ja 1 hp. kari.

PAIDE: S. S. S. esimees: A. Eglon, Lai 6; MV.: A. Eglon, Lai 6; MP.: E. Taks, Pärnu 9; Malevas 5 rühma, 2 hp. karja.

TALLINN: S. S. S. esimees: J. Paalman, V. Karja 12-1; MV. k. t.: J. Hünerson, Pikk 40; MP.: H. Klemeier, Imanta 37-1; Maleva Staap asub Kaarli 3. Malevas 16 skoutrühma, 4 hp. karja.

TARTU: S. S. S. esimees: V. Freyvald, Riia 33-2; MV.: K. Treffner, Rüütli MP.: V. Kliimand, Lina 5-1. Maleva Staap asub Vallikraavi 23. Malevas 15 skoutrühma, 5 hp. karja.

VALK: S. S. S. esimees: T. Grünberg, Kuperjanovi 10a; MV.: J. Jackunovitsch, Poska 18-9; MP.: F. Buschmann, Kuperjanovi 22. Maleva Staap asub Kuperjanovi 10-a. Malevas 5 skoutrühma, 2 hp. karja.

VÕRU: S. S. S. esimees: J. Pelovas, Tartu 7; MV.: P. Mäggi, Maakonna-valitsus; MP.: J. Puustusmaa, Jüri 15. Maleva Staap asub Katariina 4. Malevas 7 skoutrühma ja 2 hp. karja.

EESTI SKOUT

EESTI SKOUTIDE MALEVA HÄÄLEKANDJA

Vastutav toimetaja

K. Treffner

Päätoimetaja

J. Tederson

Toimetus: H. Paalman (sekretäär), H. Hamer, H. Lehepuu, H. Roos.

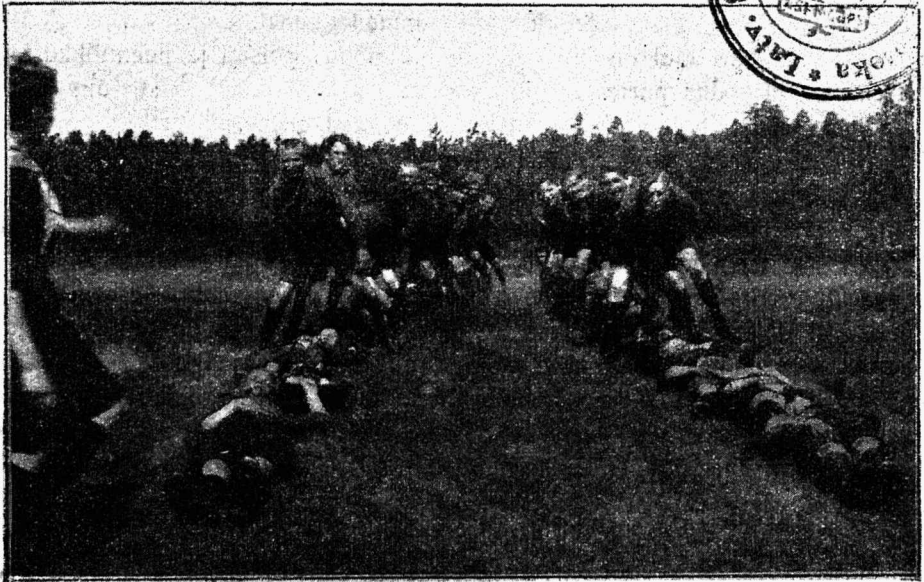
Väljaandja: Eesti Skoutide Maleva Päästaap.

12. IV. 1926 a.

Nr. 1.

VI. aastakäik.

„Eesti Skout“, Organe officielle des Scouts Esthoniens.

Tartu skoutide jalutuskäigult 1. a. kevadel.

Vasakul juhatamas skm. J. Kõks, lamab praeg. MP. 1 jsk. V. Kliimand.
Paremal „vedamas“ skm. J. Tederson. (Foto J. Lepp.)

Sisu: Uusi sihte uuel aastal * Gillwell Park * Salga töö süsteem * Rühma au * Suurlaagri eeltöödest * Veeteed ümber Eesti * Teated * Hundi-poegade võistluskavad I Suurlaagris * Kuulutused * Aadressid.

Tellige viibimata „Eesti Skout“, sest vastasel korral võite kergesti suvinumbritest ilma jääda.

„Eesti Skout“ maksab aastas 150 marka.

Uusi sihte uuel aastal.

Üles!

Hääd uut aastat!

Tuhat üheksasada kakskümmend kuus ootab meid!

Uus aasta on siin!

Ta kujutab rõõmsat skout-vaimu, kes äratub me seas need, kellel laiskus armas ja kihutab neid (väga suure nuiaga) uuel aastal teistele hääd tegema — mis muidugi õnne toob ka meile.

Aga mis hääd võime me teha teistele? Arvan, et meie kohus on selle aasta jooksul, nii palju kui see meie võimuses õpetada

HÄÄTAHTLIKKUST ja VENNAELIKKU KOOSTÖÖD,

esiteks, me isamaades, ja
teiseks, me isamaade vahel.

Praegusel ajal on ju igal pool liig palju egoismi ja vaenulikkust üks-teise vastu. Üks partei ei salli teist, üks klass vihkab teist, üks usulahk põlgab teist, eitades fakti, et me kõik vennad oleme.

„Erimeelne maja ei jää püsima.“

Ärgem pangem tähele väikseid vaadete lahkuminekuid, õpetagem ka meie järeltulevat sugu seda mitte tegema, rahvuslise üksmeelsuse kasuks.

Kui me võime seda teha, võime me kaotada ka rahvusvahelised eba-meeldivused ja võime ulatada sõpruses käe meie naabritele kogu ilmas.

See seab inetu kadeduse asemele armastuse, mis jumalik, mis tahab rahu ja vennaarmastust meie kõikide, ühe Isa laste vahel.

Ma ei vaata selle kui palja efekujutuse pääle. Skoutide ja guideide liikumise edenemisega usun ma seda mitte võimaliku, vaid üsna kindla olevat, kui Teie, juhid, hoolsalt tõusvat sugu õpetades seda vaimu nendesse istutate.

Adolf Dahlen-Pover

Nii kirjutab kogu ilma skoutidele meie asutaja, meie Juht. Eesti skoutid kuulevad neid sõnu eriti hääl meelel käesoleval aastal, sest need soovivad annavad hääd sissejuhatuse Eesti skoutide peres toimivatele ettevõtetele.

„Erimeelne maja ei jää püsima!“ Võtame meiega kõik omad ehitused vaatluse alla ja katsume parandada iga lõhet, mis olemas, et võiksime tulla selle suure ja ilusa ühismeele juurde, mis meist suudaks teha tugeva tõusva pere rõõmuks meie väiksele isamaale ja me vendadele-õdedele kogu ilmas.

Eelseisev Suurlaager on meil suurem üksmeele avaldus, kus peab väljendust leidma mitte üksi meie oskused, vaid meie raudkindel tahe ja tugev üksmeel. Selles „majas“ ei tohi olla „erimeeli“, ehk kogu ettevõtte variseb, mattes meie skoutvaimu rusudesse ennem, kui see küpseda suutnud.

Seepärast üksmeeles püüame, oma rahvuslist iseloomu — visadust — tööle rakendades, meie kõikide sihi saavutamiseks: eestkätt Suurlaagri kor-daminekule, sellega ka nende ilusate mõtete makspanekule, mida meie Juht kogu skoutpererele käesolevaks aastaks ülesse seab.

Gillwell Park.

Skm. H. Paalmann.

Mõned nimetavad teda ka skoutide Mekka'ks, kuid ma ei poolda iga-tahes nii kaugele minevat arvamist.

Gillwell Park on parima skoutluse kooli asupaiga nimetus. Muidugi tuleb selle all Inglismaad mõista, kus ju asi skoutluse suurjuhile ja isale Baden-Powell'ile kõige lähem. Umbes tunnise raudteesõiduga Londonist põh-japoole Essexi maakonda Chingfordi jaama, see on meie tee ühele Gillwelli kursusele. Sarnaseid korraldab see asutus umbes 10 korda aastas, alates märtsi ja lõpetades septembri-oktoobriga, kuna Inglise ühetasane kliima pea aasta läbi laagriskäimisi võimaldab. Kursused on 10-päevalise kestvusega, päralejõudmise ja lahkumise päevad väljaarvatud. Neist skouter'ite (üldnime-tus kõigi skoutjuhtide jaoks) kursustest võivad osa võtta nooredmehed ala-tes 20-aastase vanusega kuni vanadeni, kel teinekord oma 7-80 aastat sel-jataga ja harilikult vähemalt aastane praktika skoutlise juhtimisõkuse alal. Keskmiselt on aga osavõtjate vanus 30—35. Kursused moodustavad tege-likult vaid ühe osa kuulsa Metsajõu („Wood Badge“) märgi saamiseks, mille eel käib pikem väitekirjade kaitsmine ja järelkontroll tegewuse üle. Sarnane oleks ametlise ilmega kursuse ülevaade.

Tegelikult tuleb meil ühe puhtskoutlise eluga tegemist teha, suure sõp-rus- ja vendluringi vahel, mis ühinenud metsajõu („woodcraft“) tarkuste ja saladuste tundmaõppimiseks. Pidagem meeles mis seisab „Scouting for Boys“ esimesel kaanel skoutluse kohta: s. o. meetod häade kodanikkude kasvata-miseks metsajõu kaudu. Sellele põhjeneb kursuse süsteem.

Juba Liverpool Street'i jaamas, nähes hulka skoudivormis mehi, taipate, et tõesti ühele auväärilisele teekonnale asute. Neid oli sääli küll peavane-maid, küll malevate sekretäre, küll skoutmastreid ja skoutlusest vaimusta-fud härrasid ning kooliõpetajaid 20 Inglismaalt ja 20 ülemere. Esmalt tuleb muidugi tutvusi luua, tutvusi, mis kestuvad tervel eluajal. Minnakse pää-legi laagrisse, kus tuleb ühiselt elada, süüa keeta, muud muretseda ja õppida, silmad lahti hoida ja õppida. Chingfordist poole tunni tee ja ole-megi kohal.

Vastuvõtt sünnib Gillwell Park'i I. rühma kodus laagrijuhi (Camp Chief) Mr. J. S. Wilson'i poolt. Sinna rühma kuuluvad kõik, kes läbi teinud metsa-jõu märgi paljunõudvad tingimused. Rühma kodu on tegelikult endise kuning-liku perekonna liikme jahiloss, mille see ühes kõrvalhoonete ja pargiga annetanud skoudijuhtide kursuste korraldamiseks. Tema pääruumis on igal salgal oma nurb, sest õppused laagris sünnivad salkade süsteemi põhjal.)*

Seinu kaunistavad kursustel viibinud isikute kingitused: loomasarved, täistopitud linnud, tootemid, samuti skoutlised päälkirjad, säädused, ergutus-

*) Ühe salga nurga ülesvõtte ilmus E. Sk. nr. 8. 1925.

sõnad. Laualt leiata aga rühma tegevusraamatu, kuhu iga osavõtja midagi kirjutab. Säälsamas ka seni peetud kursuste ülesõtted (üle 40-ne skoudi-juhi kursuse ja üle 10 huntide — Akela — kursusi), kus leiata alati kõige mitmekesisemaid nägusid Briti asumaadest ja väljamaalastest. Kogu ruumi keskpäigas on aga suur kamin, ütlemata kohane lõkkejuttudeks. Tagumistes ruumides üllatavalt rikkalik muuseum, kus nii paljudgi Baden-Powelli asju. Muuseumis on leida kollektsioone Hiinast, Mehikost, Lõuna-Aafrikast, Indiast nende rahvaste käsitöid ja looduse omapärasusi. Ei puudu ka skoutline osa esimesest B. P. korraldatud poiste laagrist Brownsea Islandilt, kus skoutlus algas. Muidugi on veel tagapool büroo ja eluruumid, ühtlasi postkontor. Nimelt on kõik laagrijuhid palgalised, nende seas üks arst, laagrirühma stoap ja kümme-kond väesemat poissi ümbrusest ehk Rolandi majast. Need elavad sääli, peavad täielikult hoolitsema pargi eest ja maja eest, muretsevad kursusteks õppeabinõusid, jne. Peab meeles pidama, et kursuse kõrval on veel hiigla maaala, kus Londoni ja ümbruse poisid laagrivälja leiavad. See mahutab umbes 3000 inimest ja nende palgaliste laagrijuhitide hooleks on ka selle ülevaatus ning poiste õpetamine. Harilikult on sääli 500 ümber laagris. Kõik on fingitud asjaolust, et Inglismaal laagrivälja saamiseni määratud raskused ees, sest vaba maa-alasid ei ole. Skoudid on üliõnnelikud, kui saavad teinekord taluomaniku põldude vahel ühe aiaga piiratud 100×100 m suuruse välja.

Lähem aga asjast liiga kõrvale, sest pähhoones väärib veel erilist tähelepanu söögituba, millel seintel 10 suurt freskomaali skoudielust. Need on parimate Inglise kunstnike töö ja jällegi annetused. Kogu see asutus saab hulga annetusi, millest pooled kulud kaetakse. Esimest einet sõõte säälsamas ja muidugi ka skoudikujutusega serviisilt.

Nüüd asub laagrijuhit Teie salkadesse määramisele. Esimene on järgmisel päeval salga päälilik, siis saab teine selle ameti, jne. kuni kõik läbi, olles igaüks ühe päeva. Laagrijuhit näitab Teile nüüd kogu laagrit omas ulatuses. Teedelgi on nimetused, päätee „Chiefs' approach“ (B. P. tee). Ka metsaaltar on olemas. Laagrivälja ise asub põliste puude vahel suurel avaral

Gillwell Park'i juhtide laagri väli.

ümbrargusel väljal, keskel aga hulk puupakkusid loengutel ja laagritulel istumiseks. Lipuvarras on rohkem kõrval. Päevakäskude laud kannab loomanahal vaid üht pääsäädust: „Skoudi säädused on selle laagri sääduseks“. Kõrval leiata veel postkastid, mis õõnsa puutüve sisse seatud. Ja ümbruses on kõige mitmekesisem loodus, esitades kõiki Inglismaal kasvavaid puid ja võimaldades looduse tundmaõppimist täiel määral.

(Järgneb)

Salga töö süsteem.

R. E. Philipsi järele tõlkinud skm. J. Tederson.

V. Salga pääliku eesõigused.

Andes salga päälikule-kordnikule teatud eesõigused, kindlustub nende lugupeetavus seda enam. Osavõtt aukohtust, skoutmasteriga jutuajamine, oma raamatukogu, korraldustööde juhtimine, nendest eesõigustest oli juba eelpool. Nüüd veel mõned, mis nende isikute kasuks.

Kui skoutmaster saab vaba aega, siis oleks tähtis, et ta pühendaks ühe õhtu omadele salga päälikutele ja kordnikkudele, andes neile juttu ajades tulusaid juhatusi. Sündigu see kord nädalas, kuus ehk koguni mitme kuu jooksul. Ka võib seks otstarbeks mitme rühma salga päälikud ühendada.

Võimalusel peaks mõni topograaf ehk reisija nendele, maateadusest, teisel juhusel aga arst teravhoiust rääkima, mõnikord aga insener, seletades sildade ehitamist. Raske on loetleda kõiki kasulikke teadmisi, mida salga päälikutele, need aga omakorda salgale võivad pakkuda.

Järgnev aste selles arengus oleks koosolekute korraldamine. Nii koguvad Londonis kord 3 kuu kestes 10—12 rühma salga päälikud koosolekuks, kus nad igaüks sõna saavad. Sarnaseid koosolekuid juhatab harilikult skoutmaster, kuna üks päälikuist protokollki kirjutab. Sarnasel koosolekutel võetakse kõne alla huvitavad salga elusse puutuvad küsimused, saadetud tugevate vaielustega.

Vanemates hästi organiseeritud rühmades korraldatakse eraldi sõidud laagrisse salga päälikutele ja nende abidele. Sarnased ettevõtted toovad harilikult suurt tulu, andes asavõtjatele rikkaliku kogemuste fagavara.

VI. Aukohtud. *)

Aukohtud võib korraldada mitmeti, kuid nad peaksid olema pääotsustajaks rühma asjades. Viimase aja jooksul on aukohtud leidnud laialdase tegevusala, arutades üleastumisi, määrates karistusi ja otsustades rühmade ellu puutuvates küsimustes.

Igapäevaste rühma elus ja tegevuses kerkivate küsimuste lahendamiseks on mõned skoutmasterid tarvitanud erilisi nõukogusid, salga päälikutest ja nende abidest koosnevaid, kuid ajajooksul on selgunud nende kahe kõrvalt töötamise otstarbetus. Nii on mõlemate ülesanded antud aukohtu võimupiirkonda.

Aukohus koosneb salga päälikutest ja kordnikkudest, skoutmasteri juhatusel. Kuid ta võib koosneda ka ainult päälikutest ja valitud kordnikkudest, ehk salga päälikutest ja igast salgast valitud skoutidest.

Aukohus tuleb kokku pääasjalikult juriidiliste küsimuste lahendamiseks ja rühma üldistes asjades. Viimasteks on kogumine tarvilik iga nädal, kuigi mõneks minutiks. Üks poistest on kirjatoimetaja, kelle kohus protokollki kirjutamine. Kui see tehtud ja alla kirjutatud, annab iga salga päälik kirjaliku teadaande, kus märgitud salga möödunud nädalate tegevus. Kui salga päälik puudub, peab ta sellest oma abile — kordnikule teatama, kes siis räägib.

*) Eesti korraldus erineb pääütükis käsitatust märksa. Tõlk.

Teadaande kujust on rippuv, kas skoutmaster (esimees) ta ette kannab ehk ka salga päalik suusõnalikult esineb. Neid ära kuulates asub auka-hus uuel nädalal eelseisvate korralduste läbivaatamisele, nagu: salkade võist-lused, laagrid, krocketi ja jalgpalli võistlused, eksamite korraldamised, külas-tamised jne. Kui päalikul tarvilik teha skoutidele teadaandeid, teeb ta neid siin, et salga päalikul need edasi annaksid. Tihti päriivad aukohtu liikmed seletusi skoutmasterilt neid huvitavates küsimustes.

Vaieluste vabadust peab õhutama, sest juht tutvub kõige paremini oma hoolealuste tunnetega nende kestel. Mõni skoutmaster ütleb, et aukohtu istumisi võimata korraldada olevat, kuna salgad ainult kord nädalas kogu-vad. Sarnasel korral võib 10 minutit varem kogumine lõpetada, jättes vaid aukohtu liikmed edasi nõutlema. Sarnane käsitlus äratav veelgi lugupida-mist viimaste vastu. Juriidilise loomuga küsimuste lahendamiseks on aukohtu kodukorra vastavad päätükid, kuid võib ilma nendetagi läbi saada. Tihti eraldub nende läbivaatamiseks esimehest (skm.) ja 2—3 valitust salgapää-likust komisjon. Sarnased komisjonid moodustuvad juhusel kui keegi on skoudi säadustest üle astunud. Sarnased juhused on korralikus rühmas haruldus — 2—3 korda aastas. Komisjoni kuuluvate isikute autunne ei pea neil lubama väljaspool rääkida nendest otsustest ja mõttevahetustest, mis asja harutusel tehtud. Otsused ja karistused tehakse aukohtu kui ter-viku nimel.

Salga süsteemi juures on aukohtu päämine häädus iga poisi skoutlise vaimu arendamises. Salga päalikul tunnevad aukohtus suurimat vastutust oma salga eest. Nad annavad aru tegevusest, kuid vastutavad ka oma salga poiste hooletuse ja tähelepanematuse eest. Ta peab vastust andma, näiteks küsimusele: kus asub Tom Smith, kel eile murdus käeluu, kas haigemajas või kodus, mil võib teda näha? ehk miks kannab keegi märki, kuna eelmist tarvilikku ta seni pole kannud?

Suure tähtsusega on aukohtu kodukord, mis skoutmasteri poolt välja töötatud ja kus märgitud aukohtu ülesanded, kohustused ja õigused. See peaks esimesel koosolekul läbi loetama ja protokollis sisse kantama.

Siin olgu skoutmasterile jäetud veto õigus aukohtu otsuste päale, kuigi seda ei peaks tarvitatama. Ei oleks alati asja kasuks lubada välja heita skouti noorte otsusega, kes tarvilikult süveneda ei suuda nooruse tõttu.

(Järgneb.)

* Rühma au.

Wrokseli rühma skoutide juhtumine.

Tõlkinud Master Ass.

I. Jseäralik auto.

Umbes kaksteist skouti Wrokseli maleva esimesest rühmast olid tegevuses skoudi mänguga kodulinna ümbruses.

Kõlas koonduse signaal ja ühe, kahe kaupa jooksid nad tee äärde koondus-punkti, kus seisis nende päalik skm. Stannard.

Wäsinud, õhetavate nägudega istusid nad tema jalgade ette rohule, et vähe puhata.

Korraga hüppas väike Sawill üles.

„Päalik, kas sa ei lubaks vähe mulle oma binokli?“ pööras ta Stannardi poole. — „Teed mõnda formab siia poole üks auto ja mulle näib, et temaga kõik pole korras. Ta hõljub nii imelikult ühelt kül-jelt teisele.“

Saadest binokli, viskas Sawill ühe kiire pilgu teele, ja andis binokli tagasi Stan-nardile.

„Vaata ise. Ma usun, et sääl kõik korras ei ole.“

Stannard vaatas ka korra ja ütles: „Sa ei ole eksinud, Sawill. Juhiga näib midagi juhtunud olevat; ta lamab imelikult rooli pääl.“

Vahepää oli auto juba tüki maad liginenud ja nüüd vaatlesid kõik skouid teda tähelepanelikult.

Läks veel paar sekundit mööda, ja hirmu hüüe libises kõikide suust, sest nüüd ei olnud kahtlust, et inimesega, kes istus juhi kohal, oli juhtunud midagi tõsist: ta oli nähtavasti meelemärkusefa olekus, ja auto sõitis üksinda mitte kellegi poolt juhituna.

Kõikide pilgud olid kiindunud autosse. Nad teadsid, et ühe kilomeetri pärast pöörduv tee järsku paremale poole ja et ilma juhtiva käeta katastroof autoga on möödapääsematu, kuna auto otsejoones teelt kurisfikku tormab. Kuid mis võisid nad teha?

Auto ligines kiirelt, hõljudes küljelt küljele. Ta oli ainult veel mõni süld skouidest kaugel.

„Ma katsun teda seisma panna, kui see mul võimalik on!“ hüüdis järsku salgapäalik Douglas Der.

Ja enne kui keegi sai kätkki liigutada, viskas ta oma kaabu maha ja formas edasi.

Kahvatu, kinnisurufud huultega, seisatas pilguks, määrates auto kiirust ja kaugust. Siis, tugeva hüppega künkalt, kus ta asus, otse autosse, mis sel momendil mööda tormas.

See oli hulljulge hüpe, kuid Deril õnnes- tus siiski iste seljatoest kinni haarata.

Rõõmus hüüe skouidest suust, kuid samal silmapilgul vaheldus see hirmu hüüdega, sest paistis et Der fingimata kukub. Juba üks käsi libises lahti, kuid teise käega hoidis ta ikkagi tugevasti. Auto aga kargles teel iga minut teedärsesse kraavi ähvardades langeda. Imena näis, et see ka ei sündinud.

Kuid Der sai uuesti haarata kinni mõlema käega, ja vähehaaval, tolli tolli järele hakkas ta jõudma autosse.

„Tubli poiss, see Der! libises Stannardil huultelt — „Sõbrad, ta peatab auto, usku!“

Kergenduse hüüdega tervitati Deri järgmist saavutust — ta sai juba ühe jala autosse.

Vahepää oli auto juba ligidal käänakule. Kõik vaatlesid hinge kinni pidades, sest nad teadsid, et kui Deril ei lähe korda pääseda roolini ja jätta autot seisma enne hädadohtlikku pööret, siis on juba hilja temale abiks olla. . .

Der aga ronis ruttu juhini, lükkas tugeva tõukega selle kõrvale, ja just silmapilgul, kui auto näis rippuma kuristikku kohal, pööras rooli ratta paremale poole ning mootor sõostus õiget teed.

Minuti pärast, värisedes nagu haavaleht, kus hädadoht oli möödunud, jättis Der mootori seisma.

„Oh! Ei saa öelda et oli meeldiv silmapilk. Mõni vaks veel ja. . .“

Siis pööras ta enese kõrval oleva meelemärkusefa isiku poole ja tõstis ta üles, et see paremini lamaks istmel. Oli keskealine meesterahvas. Der katsus ta tuiskoot ja tundis suurt kergendust, leides sõdame töötamas.

„Järjelikult ainult minestus“, pomises ta, — „kui aga teda mitte ei ole uinutatud,“ lisas ta juure kahtlaselt nuusutades. . .

Ta tõusis üles, et teha tundmatule kunstlikku hingamist ja mõne minuti pärast hakkaski tundmatu meelemärkusele tulema.

II. Ootamatu kahtlustus.

Mõned skouid, nähes, et Der õnnelikult möödus pöörangu, jooksid mis võisid temale abiks, sest nad teadsid, et nüüd ta jätab auto seisma, kui see aga võimalik.

Selle aja kestes hakkas Deri väev end tasuma, sest tundmatu avas silmad.

„Kas teil on parem, härra?“ küsis Der. Küsitav tõusis istukile, vaadeldes segase pilguga kord siia, kord sinna.

„M-mis see tähendab?“ — urises ta lõpuks. — „Mis on juhtunud?“

„Teil hakkas vist halb, härra, Teie kaotasite meelemärkuse ehk midagi sarnast, Teie auto sõitis juhita. . . Suutsime teda peatada siin,“ vastas Der. — „Ma arvan, et Teil on parem enne edasisõitu väheke puhata.“

„Hakkas halb? Võib olla, et nii, sest et mul on niisugune iseäralik tundmus pääs — ta valutab hirmsasti.“ — Ta katsus otsaesist. — „Kuid kus ma olen? Ma ei taipu veel hästi. . .“

„Teie olete umbes Marledoni turba-kaevanduse ligidal, härra, üheksa kilo-

meetrit Wrokselist ja sama palju Bardonist," vastas Hargan.

"Wroksel? Bardon? . . . Ah ja, nüüd ma mäletan. Mina sõitsin Wrokselist Bardoni eraasjus, kui autoga midagi juhtus. Nagu mäletan parandasin ära, mis farvis ja sõitsin edasi. Pääle seda ma midagi enam ei mäleta. . . Teie räägite, et leidsite mind sarnases seisukorras?"

"Ei, härra, mitte siin. Auto sõitis üksinda Teiega, kuni Der ta seisma pani," — vastas Stanklif, näidates Douglas Deri pääle.

"See on armas Teist," — ütles tundmatu, lastes käe põuetasku. "Ma pean teile pisut tasuma teie vaeva eest."

"Skoudid ei võta kunagi tasu hääte-gude eest," vastas Der, tugevasti punastades.

"See oleks meie sääduste vastu."

"Saan aru," — naeratas võõras, "kuid kui ma olin noorena nagu teie, mõned schillingid alati. . ."

Järsku katkestas alatud lauset ja tema näoilme muutus korraga.

"Minu rahakott!" — kisendas ta. — "Teda ei ole. . . ta on ära varastatud! Mind on paljaks tehtud! Kuulete, mind on paljaks tehtud. Kus on minu rahakott?" — pööras ta skoutide poole. — "Kes teist on ta võtnud? Andke ta minule tagasi ja ma luban, et ma sellest ei kõnele kellegile!"

"Vabandage, härra, mis Teie tahate öelda?" küsis Der, mitte maikugi võõra sõnadest aru saades. — "Ma ei saa midagi aru."

"Mis ma tahan öelda? Sama, mida ma räägin," ütles võõras. "Üks teist on võtnud seni kui ma lamasin meelemärkusega, minu rahakoti, milles oli raha."

"Mis see tähendab? Tähendab, teie arvate meid varasteks?" — ütles Hargan ärritatult.

"Mina ei tea, kes teie niisugused olete," — vastas võõras ruttu — "kuid ma tean, et kui mina sõitsin välja Wrokselist, oli minu rahakott kuue seesmises taskus. Teel hakkab minul halb, ma kaotan meelemärkuse, näen üht skouti, kes kummardab minu üle (ta näitas Deri pääle), kolme teist minu juures, ja rahakott mul on kadunud. Mis ma võin mõelda? Välja kukkuda ta ei saanud, järjekuldselt keegi on ta ära võtnud."

Nei skouti vaatades abiotsivalt üksteise otsa. Ootamata süüdistus läi neid roobas- test välja.

"Aga kas Teie vaatate teistes taskutes, härra?" tähendas Sawil kartlikult. — "Võib olla, teie panite ta kogemata teise tasku."

"Ma tean, et ma ei pannud," vastas autoomanik vihaselt, — "Pääle selle olen ma juba igal pool vaadanud. Räägin teile veel kord: kes ka teist ei ole võtnud rahakoti, andku tagasi, ja asi on lõpetatud. Kui mitte, — ma annan asja politsei kätte. No, valige!"

Rääkides vaatas väljakutsuvalt Deri otsa. Viimane punastas tugevasti.

"Vannun, härra, mina . . . mina ei tea Teie rahakotist," kogeles ta. — "Pääle selle, kui mina jätsin auto seisma, äratasin Teid meelemärkusele, ja rohkem ma ei tea. Kui Teie ei usu, olge hääd, ja otsige mind läbi."

"Muidugi — otsige — kui Teie olete peinud rahakoti juba kindlasse kohta," oli kihvtine vastus.

Deril oli kord külm, kord palav. Kuumavereline Hargan tahtis juba vastata terava märkusega, kui sünnimuse kohale jõudis päälisk ühes teiste poistega.

Päälisk nägi kohe, et asi ei ole korras.

"Mis on juhtunud?"

Hargan jutustas juhtumise mõne sõnaga.

Stannard kuulas rahulikult Hargani selletuse. — Siis pööras ta skoutide poole ja küsis:

"Kas teab keegi teist selle härra rahakotist midagi?"

"Ei, päälisk," oli ühine vastus.

"Teie kuulete? Minu poisid ei tea midagi Teie rahakotist. Mina olin selles kindel juba enne küsimist. Mitte ükski skout ei tee niisugust rumalat tempu. Teie süüdistus on täitsa põhjendamatu," — ütles Stannard, — "ja halb tänu poisile, — kes päästis ära Teid surmast. Kui mitte Douglas Der ei oleks riskeerinud oma eluga Teie päästmiseks, oleksite lamanud ühes autoga kuristiku põhjas."

"Teil on kerge rääkida," — vastas võõras. — "Teie ei ole kaotanud midagi, aga mina kaotasin. Ja mis veel halvem — raha ei olnud minu. Minu nimi on Morgan. Mina olin määratud minu kadunud sõbra varanduse kuraatoriks, kelle mõisa pidi saama jaotatud nelja — ei kolme poja vahel, kuna üks — Dik — oli jäetud välja viimasel minutil, oma kõlvatu eluviiside pärast. . ."

Mõisa sai müüdnud ja saadud raha pidi jagatama Bobi, Arturi ja Harry vahel, kes elavad Bardonis. Kõik raha oli minuga, üle neljatuhande naelsterlingi. Täna sain nad omalt notariiselt Wrokseli ja sõitsin Bardoni, et anda neid edasi testamendi järele. Välja sõites oli rahakott minuga, seda ma tean kindlasti. Teel langesin minestusse ja kui ma tulin meelemärkusele, rahakotti enam ei olnud. Mis ma võin mõelda?"

„Tunnistan, et Teie kaotus ei ole sügugi meelepärane,“ — vastas Stannard, — „kuid ma ei või lahendada Teie rahakoti kadumise lugu. Ühes ma olen kindel, et minu poisid ei ole selles süüdi.“

Der, tähelepanelikult kuulates Morgani seletust, segas end nüüd vahele:

„Päalik, see, mida räägib see härra, heidab varju kõigi meie pääle. Meie süütust võime ainult siis tõendada, kui on

tõeline süüdlane leitud, ja ma arvan, et meie peame kõik jõu kokku võtma, et kindlaks teha, kuidas on lugu selle härra rahakotiga. Siin on meie rühma au kaalul.“

„Jah, Der, ma olen sinuga päri,“ — vastas Stannard. Siis, pöörates Morgani poole, ütles:

„Kui Teie olete nõus, härra, siis aita vad mu skoutid Teid, kui võrd see võimalik rahakoti kättesaamiseks. (Järgneb.)

Eelföödest Suurlaagriks.

Skm. H. Paalman.

Möödugu 1926. aasta meil suurlaagri tähe all. — Reed on sõnad, mida panime tänavau oma vastastikustele uueaasta soovidele, need on read, mis ei puudu ühegi skoudiajakirja tänavuse aasta juhtkirjas.

Mida olete Teie, osavõtjad, selleks teinud, ei tea ma veel palju. Raha olete aga kahtlemata kogunud ja just erilise hoolega vist hundipojad, nagu „Järva skoutide lõkkejuttudes“ kirjutatakse.

Ka korraldajate päämure on keerlenud rahaküsimuse ümber. Puudu jääk eelarves oli suur. Iseseisvusepäevaks saime lugupeetud Riigivanemalt kena kingituse — 150.000.— Seega pool käes. Edasi on väljavaated vaid sellele rajatud, et oma kuludest mitmes suhtes loobume ja veel materjaalset toetust püüame soetada.

Suurlaagri korralduse süsteem sai juba minewal sügisel välja töötatud. Tema on olemas kolm komiteed: ülemkomitee, kelle hooleks kõik raha ja ainelised küsimused ning riigi poolehoidu ja kaitse soetamine, vastutuste muretsemine laenatavate asjade jaoks ja juriidiline külg. Temasse kuuluvad vanemad isikud, sõprade liit, päästaap, aujuhatus jne. Tema ei ole veel tööd alustanud ja astub kokku vast enne kevadpühi. Keskkomitee — sellest asutusest on kõige rohkem kuulda ja ta tegutseb täiel määral. Tema peab tegelikult ühendust osavõtjatega, korraldab tegelikult kõiki asju, määrab tegemuskavad kindlaks jne. Seepärast ka tema liikmed noorte seas, pääasjalikult skoutmasterid ja Tallinna päalikud, kuna tööd just kohapääl tarvis teha pea igapäev. Üldjuhataja kuulub kõigisse komiteedesse. Keskkomitees on ka ülemkomitee esitaja n. n. majandusülem, kelle hooleks rahaline järelevalve ja kes muidugi ennem tegevust ei alusta, kui tal summad käes. Lajemate üksikasjade jaoks moodustub varsti ka üldkomitee, kuhu kuuluvad kõik isikud, ka osa vanemaid, kellel suurlaagri alal teatav töö osaks langeb; muuseas ka võistluskohtunikud.

Seni on töötanud keskkomitee. Möödunud novembri alguks sai ta Suurlaagri üldkavaga valmis, kus oli kindlaks määratud juhtimise süsteem, tegevuskava üldjoontes, kestvus ja umbkaudne aeg ning eelarve. Skoutidele kõige tähtsam osa oli veel Suurlaagri võistluste kava, milles ainult puhtskoudi praktilised tegevusalad ette nähtud (kuid meile seni tundmatud ehk vähe praktiseeritud) kuna suurlaagri pääsihiks meie skoutlase tegevuse praktilist osa paremini õpetada ja uut juurde luua. Laagriasjanduses oleme eriti teistest skoutvendadest veel õige taga. Samuti tuleb kaudselt teostada juhtimisoskuse edendamist võrsvate juhtide praktiliste teadmiste suurendamise alal.

Süsteemiks sel alal määrati võisflusrühmad, kuhu kuulusid 3 salka staabiga parematest poistest üle terve maleva, sest võistlused on malevatevahelised. Neil võisflusrühmadel tuli oma tegevust juba k. a. algul alustada, kuid kahjuks pole siiski veel igalpool asja tehtud. Nende tegevuseks oleks põhjalik läbivõitmine ja harjutused võisfluskavade järgi, et sel moel kordki kindla üldise süsteemi põhjal skoutlisi teadmisi omada. Sarnastel eelharjutustel näeksime ka omi puudusi ja võime siis Suurlaagris vastastikku juurde õppida ehk juba ennem keskkomitee juhfnõore nende kõrvaldamiseks pärida. Ras-kusi tekitab muidugi aineline külg, mis võisflusrühma ettevalmistustega ja varustuse muretsemisega seotud. Seepärast ei nõutagi kogu võisflusrühma saatmist, hädasunnil aitaks võisflussalgastki, see suurendaks tuntavalt meie enamvõitunud skoutide arvu ja kohtunikkude korralduste põhijoontes on esimese hingimisena ette nähtud vastutulek sarnasele malevale vasta-valt nende vähem esitatud arvule. Nii ei takista see võistlusest osavõttu ega mahajäämist.

Meie õppeallikad sarnastegi teadmiste saavutamiseks on aga üliväikesed. Ja siin võeti abinõu tarvitusele, millist pole veel teistel jamboreedel tehtud — hakati ajakirja välja andma, mis aitaks võisflusteks ette valmistada. Kuna keskkomiteel raha sugugi polnud, siis loodi ühendus Tallinna skoutide malevaga, kel oma ajakirja asutamine päevakorral oli ja selle tulemusena on seni ilmunud Suurlaagri keskkomitee isikute toimetusel Suurlaagri ja Tallinna maleva ühine häälekandja „Tallinna Skout“ (10 numbrit ilmunud). Sääl on keskkomitee esialgu käsitanud talvises tegevuses ettetulevaid eeltõid ja toob hiljem puhtpraktilisi laagriteadmisi võisfluskavade piirides, avaldab ühtlasi teateid Suurlaagri tegevuse käigust ja hiljem ametlikke korraldusi sel alal.

Muust tegevusest tuleb nimetada aja ja koha määramist. Viimase otsustas juba III kongress, määrates selleks Tallinna ümbruse. Keskkomitee valis laagriväljaks Lükati (Tallinnast 8 klm. idapool, Pirita jõe kaldal;) mis Tallinna ümbruses parima laagrikohana tuntud. Ajaks on nüüd lõpulikult kokku lepitud 6.—12. juuli pääle, andes võimalust veel 3.—5. lõuna-eest-lastele Tartu laulupeol viibimiseks. Seega teispäeva hommikust järgmise esmaspäeva õhtuni.

Osavõõtjate suhtes on üldjuhataja esialgul tutvunenud pea kõigi malevatega kohapääl ja nendest tuleb 500 osavõõtja ümber meie 2000-pealisest skoutide-hundude perest. Väljamaale on kutsed päästaabi lõpuliku otsustamiseni laiali saatmata, kavatsetakse aga pääasjalikult naaberriike kutsuda ja veel mõningaid riikidest, kes meie vastu erilist huvi näidanud ja kust vastukülaskäik saamata. Väljamaalastest osavõõtjate arvu peab vähemalt 200 pääle arvama.

Tegelikkude eeltõide alal valmistas palju päämurdmist toidustuse küsimus. Nüüd aga pannakse kõik, niihästi võisflusrühmad kui külastajad skoudid ja väljamaalastest skoutvennad omale ise toitu keetma. Ka siin puuduvad vilumused, milleks kavakindlad eelkorraldused Suurlaagri häälekandjas varsti hakkavad ilmuma. Toidunõud tulevad kõigil kaasatuua. Toidumaks on määratud kõigile väljamaalastele ja omadele 500.— pääle kindlaks, see raha kulutatakse ainult toidu muretsemiseks, kuna muud kulud teisalt kaetakse.

Suuremaks päevaküsimuseks mitte üksi keskkomiteel, vaid eriti päästaabi juhatusel on praegu vastavate vanemate soetamine jamboree järel-

valvajateks ja oma aastate poolset paremate kogemuste suhtes nõuandjateks. Esimeses järjekorras paluti haridusministeeriumil oma komissari määrata.

Vanemate skoudisõprade osavõttu jamboreest tahetakse õige rõhkel arvul läbi viia, võimaldades neile elamise niihästi laagris kui linnas. Muuseas on ka nõue üles seatud vanema muretsemiseks igale võistlusrühmale.

Hundipoegade alal on samuti võistlused korraldatud, kava neist ilmub arvatavasti käesolevas numbris. Kokkuseadmisel asuti seisukohal, et kava olgu eriliselt huvitav ja tegevusrikas ning vastav hundipoegade eale (10.).

Raskemaks punktiks on ka kohtunikkude soetamine, millest osaliselt üle saadud keskkomiteesse mittek kuuluvate ja praktilisi teadmisi põhjalikult tundvate skoutmasterite abil, neist ei jatku siiski ja laagrielu tundjad N. M. K. Ü. liikmed on oma kaasabi meile lubanud. Need isikud on ise skoutidega seotud ehk lähedas koostöötamises olnud.

Võib öelda, kaunike osa on tehtud, suurem osa muidugi ees, kuid igast asjast saame ja peame saama ühisel jõul üle. Ees on ülemkomitee tegevuse alustamine, kutsete väljasaatmine, keskkomiteel aga täpne tegevuskava iga üksiku liikme ja kohtunikkude ning selle süsteemi kohta, samuti kohapäälised sõidud Suurlaagri tutvustamiseks kõigisse malevatesse ja hiljem eellaagrite kontrollimine ning hädakorral juhtide sinnasaatmine.

Veeteed ümber Eesti.

H. Tuuls.

Järg (v. E. Sk. nr. 7.)

Külastame Siniallikut, et imetleda seda maastikku, avaraid vaateid mis igalt mäeseljakult avanevad, sügavsinist järve mis põhjata olevat ja Siniallikat ennast, millest rahvasuu niipalju räägib.

Ületame Tohvi veskite tammid. Jõgi omab Raudna nime ja ehib end kohati kuni 15-m. liivakallastega, milledele lisaks tammed, saared ja pärnad. Peagi voolab Raudna Halliste jõkke, mis suubub Navesti ja see omakorda Pärnu jõkke. Kaldad kerkivad kõrgeks, kohati paljastub liivakivi. Tihti on jõgi paisudega taltsutatud, millede läbistades elame üle mitu sõude-spordi kōdistavat silmapilku. Südame põksudes lendame veelanguselt alla vahuvalli, vahupiiskade üle pää lennates. Pump lunastab meid sissehoo vanud veest, ja kolme kilomeetri taga võib samane lugu korduda.

10-da juulikuu õhtuvidevikus hakkab kostma Sindi paisust langeva vee kohin, ja peagi jõuame hoonemürakateni. Alevi väljanägemine on eeskujulik — ei puudu jalgratta sõidutee, isegi kena park kõlakojade ja kioskiga. Papiniidud tossavad päratud saeveskid, jөл ilmatupikad palgiparved, kaldad aga valendavad tuiskliivast. Mõõdume Valdhofi vabrikute varemeist ja oleme rohelisse uppova linna vahel. Rühime edasi merele, välja muulide vahelt. Säl rohelistel veevallidel kolksuva boi lähedal hõljudes pühendame oma „Meripoja“ Ahtile — veejumalale.

Järgneval hommikul tuiskame mootorjahil ühes lõbusõitjatega Kihnu. Saare juurde jõudes viivad meid rannavetes süstivad kihnulased kiiresti maale. Liivaluutel seisavad nukudena Kihnu naised oma tüübilistes rahvariides. Haroa näeme meest — kollases kamponis, millest kihnulane palavamatel päevadelgi ei lahku. „Mihed oo mere'el“ kostab naistelt laulev vastus.

Tutume Kihnu taluga, pulmakommetega. Katsume pildistada pulmaringi ootavaid naisi, kuid aparaati silmates teevad need minekut. Külasmame surnuaeda. Silmitseme veel ohvriauku, kus päлуу kõrvol kõiksuguseid, isegi Eesti nikkelrahasid leidub. Ärasõidu vile kostudes ruttame kadakapõõsaste — rannamaadele nii iseloomulikkude — vahelt laevale, kuhu „grünetavad“ Pärnu „saksad“ ka koguvad.

Pärnus muretseme igaks juhuseks endile korkvestlid ja 14. juuli hommikul paisutab päratuul „Meripoja“ purjeid. Ilm suurepärane, tuul päri, tuttavate „hääd reisi“ hääded kaasas, võtame kursi 15 klm. kaugusele Liuninale. Säält uue suuna Manja ja Anilaidu saartele. (Järgneb.)

Omis asjus.

Eelseisev aastakäik valmistab ajakirjale palju raskusi. Juba majanduslised tingimused teevad muret, millele lisaks asjaolu et k. a. kestel Eesti skoutlusel palju tähtpäevi ja suursündmused suurlaagri kujul ees. Häälekandja peab seda kõike kajastama ning vastavalt oma ilmumist korraldama. Nagu teada ilmub k. a. kestel ajakirja 10 nr-i senise 8 asemel, mis tingitud suurlaagri korraldamistest, millele on kavatsatud pühendada 2 nr-i: nendest käsitaks esimene eeltõid ja eelkorraldusi, ilmudes enne suurlaagri algust, kuna teine suurlaagri kestvuse ajal ilmub, tuues võimalust mõelda sellest osavõtjate ja selle elu kirjeldusi ja pilte. Viimane nr. kuulub juba teise poolaastasse, mida tellijatel tuleks tähele panna. E. S. M. 5. aastapäeva nr-iks ilmub käesolev, kuna üks nr. eriti ajakirja „Eesti Skoudi“ 5-a. erinumbrina on mõeldud.

Vahepeäl oleme sunnitud trükikoja vahetamisele, mis pääasjalikult ka suurlaagri huvides sündinud, selle tõttu muutus ajakirjas kirjade alal. Loodame et lugejaskond sellega kui ka teiste ümberkorraldustega rahul on ja ajakirja lugemistellimist palju suuremal määral saab jätkama.

Toimetus.

Uus levitajate korraldus, mis Peavannema päevakäsuga maksma pandud, on pea kõikide rühmade poolt teostamist leidnud. Mõningate puuduvate poolt on ette nähtud kahe levitaja valimist ligemal ajal oodata. Sellega oleks iga rühma-karja juures ametlikud ajakirja levitajad, kes ajakirja tellimisi vastu võtavad, kes ajakirja üksiknrid otsesteed talituselt saavad,

millega viivitus nende müügileaatmiseks kõrvaldatud. Jääb loota, et levitajad ise agaralt juure asuvad ja seega ajakirja ainelise külje kindlustavad.

Talitus.

Akadeemiline Skoutide Selts tahaks oma tööalade revideerimisele asuda ja ehk tarvilikke muudatusi ette võtta. Sarnane mõte on kerkinud üles, kuna A. S. S. tähtsam tööala — skoutliste käsiraamatute toimetamine — tarbilist väljendust ei saa leida raskete kirjastusolude tõttu. Mitmed toimetatud käsiraamatud peavad ootama paremaid päevi, mida aga ligemalt ette näha pole. Vahepeäl töötanud toimkonnad pole ka rahuldavaid tagajärgi annud, seepärast on nendegi tegevuse uus korraldamine päevakorral.

„Eeskujuliku rühma“ materjalidena on esitanud Läänemaa skoutide II rühm originaalid, mitte ärakirjad, nagu ette nähtud. Selle tõttu võivad hindajad märksa põhjalikumalt otsustada, mis asja kasuks. Pääle nõutu on esitatud veel salga tegevuse raamatud. Esimesel pilgul paistab rühm hästi töötanud olevat. Ligemal ajal leiab töö täpset hindamist vastava komisjoni poolt.

E. S. M. Päästaap peab oma kevadekoosoleku 8. aprillil, kus otsustamisele tulevad ka suurlaagri lõplikud korraldustööd.

SKOUTIDE KIRJANDUS

„Tallinna Skout“, millest meil enim juttu olnud, ilmub endisel kujul edasi, vahepääll küll foimetust ümbermoodustades. Pääfoimetajaks on endiselt skm. H. Paalmann. Ajakirja on ilmunud 10 nrt. Skoutidele, laagritest ja eriti suurlaagrist osavõtjatele, on ta suureks abiks omade tulusate näpunäidetega.

„Järva skoutide lõkkejutud“ ilmub k. a. suurlaagri tähe all, nagu 1. nrst lugeda võib. Ajakiri ilmub endiselt shapirografil paljundatuna, kuid osa teksti masinkirjas. Ajakiri on kaunistatud hulga joonistustega, mis võrdlemisi õnnestanud, ja varustatud trükitud kaantega. Kuuldavasti olla kaks nrt ilmunud.

MOONASUGUST

„Jamboree'st“ k. a. jaanuaris leiame järgmise teate, mis meile mitte tähtsusetu ei tohiks olla:

Ladvija.

9. 10. ja 11. mail 1925. a. käis Eesti Riigivanem Lätis, kelle pidulikuks vastuvõtuks Riia end mitu nädalat valmistas.

Eesti Riigivanem sõitis erarongis. Riia jaam on mõlema rahvuse lippudes. Akendel mõlema riigi valitsuse liigete pildid. Jaamast lossini spaleer org-ide ja seltside liigetest. Ruvõõrasteks pidustustel mitme riigi saadikud. Öösel kogu Riia ilumineeritud, kõik aknad valgustatud, tänavatel ilutuled.

Läti skoudid võtsid neist pidustustest suure vaimustusega osa. Igas jaamas, kust Eesti Riigivanem läbi sõitis, olid kohalikud skoudid auvahtideks. Riia jaamas seisid rooverid kahes reas, lastes külalistel läbi sammuda oma risteldud keppide auvärvast. Selle järele terovitasid neid Läti skoudid ja guideid.

Lossist Seimi hooneni seisid skoudid-avaahid, samuti nagu lossi ümbruses, kus külalised peatamas.

Õhtul oli lossis Läti presidendi korraldusel bankett, kus ka mitmed skoutjuhid viibisid. Lossi vastas suurel platsil oli

Läänepoolsete kollane suguharu.

- („Eeskujul. rühma“ võistlusmaterjalidest.)
 1. „Hääd nägemist“ laagrisse minnes. 2. Esimene laagrituli. 3. Flu täies hoos. 4. Karastav vahepala. 5. Päike ja puhas õhk.
 — Ühe sõnaga „Tee jõule ja ilule.“

korraldatud lõkketuli, kus skouidid laulsid, tantsisid, lõkkejuhte ajasid. Mõlemate riikide juhid viibisid skoutide keskel ajal, mil Läti üliõpilased nende auks tervikutega rongikäigus mööda sammusid.

Järgmistel päevadel olid ka skouidid igal pool abiks.

Läti president kirjutas selle järele järgneva kirja:

„Hra Viks-Sobolevski, Läti Skoutide Peavanemale.

V. a. härra.

Meie armsa naabrioriigi Riigivanema hra J. Jaaksoni külaskäigu puhul korraldatud pidustustel oli suur osa täita skouidel ja guideidel. Nad olid oma abi ja jõuga „alati valmis.“ Nende ilusad read ja rõõmsad lipud fervitasid igalpool me armsaid külalisi. Vaimustuses sätendavad silmad kõnelesid selget keelt. Nende kord oli laitmatu igal pool, nii jaamas, paraadil ja mujal. Sügavama mulje jättis võõrastele ja üldse kõigile — laagrituli, mis 9. mai õöl lossi platsil külaliste auks ja mõlema rahvuse tõsise sõpruse märgiks oli korraldatud.

Südamlik tänu Teile ja meie rõõmsatele skoutidele, kes „Alati valmis!“ Hoidke kõrge oma hüüdsõna, see on minu tõsisem soov.

Sõbralikult tervitades

J. T s h a k s t e,

Latviya Vabariigi President.

Kirjasaatjatele. Kuna meil ilmub ka teine skoutline ajakiri „Tallinna Skout“, mis oma laadi poolest jooksvate teadete avaldamiseks sobivam, siis palume neid sinna juhtida. Sõbralikul koostööl olles anname ka ise need teated sinna, mis meile vähem vastuvõetavad kui „Tallinna Skouidil.“

V. R. Pds., Metsapöeg, E. L. Tln. Tänu, kuid ülalõeldu tõftu andsime „Tallinna Skouidile“

F. Krillo, Kaalumisel, kuigi see väga raske.

H. T. Tõrvas. Saatke viivitamata ülejäänud, muidu takistate järgneva nri ilmumist.

Mitmetele. Käsitkirjade ristpaelana saates on postitaksi alamääraks 10 marka, mida tähele panna palume. Kuna ajakiri ei või endal lubada iga saadetise järele maksu tasumist, siis peame seda kirja saatja arvele kandma, mis tülikas, ühtlasi kallim neile.

Asjaolude sunnil pidi numbril ilmumine 20. III. 1926. päält edasi lükatama, mida lahkesti vabandada palume.

Hundipoegade võistluste kava

I Skoutide Suurlaagris 6.-12. VII 1926.

Osavõtjad: Võistlused peetakse maakondade ja malevate ehk perede vahel. Osa võetakse võistluskarjade kaudu, kuhu kuuluvad 1-4 pesa (6 hundipoega) ja staap (hunt, abihunt ja van. hundip). Ka vanahunt on soovitatav. Hundipoegade keskmiseks vanaduseks on 10 aastat, nende seas ei tohi olla vanemaid 13. aastast 31. juuniks 1926., staabi vanadus piiramata, väljaarvatud põhimääruslikult vanemal hundipojal. Muu nagu „üldised“ märkused skoutidele.

Võistlused:

1. Laagrisolek. Punkte antakse järgmiselt:

A. Laagri ülemkohtuniku ja muude alajuhtide poolt antavate korralduste täpne täitmine ja neile vastav tegevus.

B. Üldine välimus ja ülespidamine, vorm.

C. Distipliin.

D. Laagris valitsev vaim.

See võistlus kestab kogu laagri ajal. Karju ei kontrolleeritu enne võistluste algust. Päralejõud päale algust ei avalda mõju hinnangu päale.

2. Laagri tegevus. A. Pakkimine ja transport. Tähtsam osa varustusest tuleb kanda hundipoegade eneste poolt seljakotis. See peab sisaldama

harilikuks pikemaks jalutuskäiguks tarvisminevat varustust. Iga hundipoja varustus vaadatakse läbi, et kindlaks teha tema otstarbekohast sissejaotamist. Karja üldine varustus ei tarvitse sinna hulka kuuluda.

B. Varustus. Et saada soovitatavalt hinnatud, peab olema varustus praktiline ja odav. Üleliigne arvestatakse miftesoovitavalt. Ettekanneteks ja muudeks tähtsateks otstarveteks ei keelata muidugi eritarbeid.

C. Laagri kiire ehitamine. See ei kohusta sugugi karja kohe pääle suurlaagrisse jõudmist laagrit ülesse lööma. Antakse küllalt aega ümbrusega tutvunemiseks. Eeldatakse tugeva vihma lähenemist, mille pärast süüdatagu tuli õigel ajal ja otsitagu kiirelt varju.

D. Parem laager neljatunnilise töö järgi. Karjal ei tule muretseda vee ja latriinide eest. Eeldatakse pikemaks ajaks laagrisse jäämist ja seepärast oodatakse, et kari end võimalikult praktiliselt ja mugavalt sisse seaks, kui võrd see käepäraste abinõudega üldse võimalik. Ühflust telkides, varustuses ja muus ei nõuta, kuna siin pole sõjaväe laager. Pesad korraldagu telgid oma maitse kohaselt, nagu harilikus karja laagris.

3. **Laulud ja hüüded.** Osa võtab kogu kari. Kestvus kuni 15. min. Laulud võivad olla tõsised ehk lõbusad, soolo- ehk ühised laulud. See võistlus leiab aset õhtustel laagrituledel. Hüüdudest demonstreeritagu oma maleva tervitus- ehk ergutushüüdu, karja ehk pesa hüüdusid.

4. **Hundipoepline võistlus.** A. Telgi sisemuse kirjeldamine. Võistlejad hundipojad lähevad 5 minutiks telki ja kirjeldavad väljatulles 3 minuti jooksul telgi sisemust kohtunikule, kes kirjelduse ülesse märgib. Iga õieti nimetatud asi annab plussi ja valesti miinuse. Lõpu tagajärg ilmutub algebralises kokkuvõttes. Nimetatakse mitu ühest liigist asja, siis peab nende värv ja omadusi ligemalt kirjeldama.

B. Kotis jooks, 25 meetrit.

C. Viske. Kivi raskus $\frac{1}{4}$ klgr, kivi on ümmargune. Võistlus kauguse pääle, mõlema käe visked kokkuarvatud, meetod vaba. Osavõtjad võivad mõlema käega ühe prooviviske teha.

D. Kartuli jooks 5 kartuliga.

E. Elavast trepist üleminek.

F. Võidujooks. 60 meetrit aja pääle. Lubatakse vaid võimluskingi. Kari määrab nendeks võistlusteks ise 6 hundipoega. Nende vahel loositakse, kellele teatav võistlus läbi tuleb teha.

5. **Ujumisvõistlus.** Kari määrab selleks 2 poissi. Ujutakse 25 m. kiiruse pääle.

6. **Teadete edasiandmine.** Iga võistluskari esineb ühe pesaga. Pool neist asetatakse teisest 260 meetri kaugusele. Teisele pesa poolele antakse mingi teade, mille saades nad jooksevad 60 m. esimese pesa suunas ja annavad siis morse abil teate lippudega üle. Kes kiiremini ja õieti teate edasi annud, see pesa võidab.

7. **Laagri vilumus.** A. Laagrikord.

B. Parandused ja uuendused laagris. Näiteks: laagrivärv, tootem, laagritule ümbruse huvitavalt korraldamine, paberikarv, gong, jne. Kõik tohib ainult käepärasest materjalist valmistatud olla. Punktid antakse puhuse, valmistusviisi ja tarvitatud materjali hinnates.

8. **Teatejooks** 6×60 meetrit, osa võtab terve pesa.

C. Hommiku võimlemine.

9. Sõlmede võistlus. Pesad seisavad ühes reas mõne meetri kaugusel teistest võistluspesadest. 10 meetrit igast võistluspesast eespool seisab hunt. Signaali päale jooksevad kõik nr. 1-ed ette, kus neil riffsõlm tuleb siduda. Selle hästi ja õieti tehes, jookseb hundipoeg oma rea juure otse tagasi, halvasti ehk valesti tehtud, siis kápuli tagasi. Järgmine ei või enne eelmise saabumist välja jooksta. Kogu rida peab esmalt selle sõlme, siis liugleva aasa, seasõra ja kalamehe sõlme läbi tegema. Pesa, kellel need neli sõlme kõige rutem valmis, on võitnud.

11. Kõie vedu. Karjast võtavad osa 6 hundipoega. Tõmbe pikkus 2 meetrit. Vonadus nagu muudel fingimistelgi hundipoegade võistluskavas.

12. Kaelaräti võistlus. Pesad seisavad ühes reas 4 meetrit teineteisest eemal. 25 meetrit rea ees on mingi lipp. Esimene poja hoiab kaelarätikut käes ja jookseb signali päale ümber lipu ja tagasi. Tagasi jõudes hoiab ta ikka ühest rätiku nurgast kinni ja ulatab teise otsa sellest nr. 2-le. Teised peavad ruttu üle räti hüppama ja nr. 1 ning nr. 2 jooksevad rätikut kinni hoides nende vastupidises suunas rea lõpuni. Kõik, päale rätiku hoidjate, peavad üle hüppama. Nüüd jääb nr. 1 oma kohale rea lõpul ja nr. 2 jookseb rätikuga ümber lipu korrates tagasi jõudes sama lagu nr. 3-ega, jne. Nr. 6 ulatab ühe rätiku otsa nr. 1-ele ja jookseb siis lipu juure tagasi, kuhu ta kaelarätiku asetab. Esimene asetaja on võitnud. Kui üks hoidjatest hundipoegadest kaelarätiku otsa lahti laseb, peavad kõik uuesti üle hüppama.

13. Jooks takistustega. Igast karjast 1 hundipoeg, tee pikkus 60 meetrit. Takistused on järgmised: 1. skoudi jalgade vahelt läbironimine. 2. Läbi tünni ronimine (igol võistlejal oma tünn), 3. üle palgi ronimine, (palk asub üle 4-meetri laiuse kraavi, 4. varjatud hädaoht (näiteks veebasseinist ülehüppamine). Viimane määratakse kindlaks teadmatult osavõtjatele.

14. Sõude võistlus. Sõudmine võidusõidu paatidel, igast karjast 1 pesa, 5 aerufavad, 1 erapooletu tüürib. Sõudmine teostatakse Pirital, jõel, 200 meetrit.

15. Reskustlemine. Võistlused peetakse malevate vahel, nii võtab sellest ka külastaja kari osa. Võistlusi peetakse õhtusel laagritulel, avamis-päeva päälõunal ja staadionil. Kõigis allolevates alades tuleb võistelda. Asi võib omas maakonnas juba efekantud olla.

A. Võistlus sportlistes etteastetes. Maksimum 15 min. Võivad olla gruppharjutused, üksiketteasted, püramiidid, jne.

B. Massilaulmised laagritulel. Maksimum 15 min. Võistluse põhimõtteks on huvitava eeskava leidmine laagrituleks.

C. Massetteasted kas staadionil ehk laagritulel. Need võivad kõige mitmekesisemad olla. Maksimum 15 min.

D. Üksikud ehk väikestes gruppides etteasted, nagu eelmistes.

Kavade teostumine sünnib ettemääratud ajal, millest hundile kirjalikult eelõhtul teatatakse. Tuleb fähele paana, et ka hundipoegade vanematel on võimalus suurlaagrisse sõita, elades soovi järgi laagris telkides, mis ainult vanematele määratud ehk linnas ühiskorteris. (Lõpp.)

TALLINNA SKOUT

Eesti skoutide suurlaagri häälekandja.

Tallinna skoutide maleva häälekandja.

TALLINNA SKOUT käsitab kõiki eeloleva suurlaagri küsimusi ja annab täielikku õpetusi võistlusrühmadele suurlaagrist osavõtuks.

TALLINNA SKOUT toob oma veergudel väga palju praktilisi teadmisi ja selgitab neid joonistuste abil.

TALLINNA SKOUT toob alati kõige uuemaid teateid suurlaagri tööde edenemisest ja elust Eesti skoutluses.

TALLINNA SKOUT ilmub alati korralikult kindlatel tähtpäevadel ja saadetakse tellijatele kohe kätte.

TALLINNA SKOUT ilmub kõige tihedamini Eesti skoutide ajakirjade seas, (3 korda kuus) suurlaagri lähenedes kord nädalas ja suurlaagris ülepäiviti.

TALLINNA SKOUTi on ilmunud juba 9 numbrit, alates 6. XII. 1925. Ilmunud numbrid on vähesel arvil toimetusest saada, järgmine ilmub 13. IV. 1926.

TALLINNA SKOUT on suureformaadiline skoudileht (30,5×22 cm) ja ilmub seepärast 4-leheküljelisena, tarbekorral aga 6- ja 8-leheküljelisena.

TALLINNA SKOUTi üksiknummer maksab 10.—, tellida võib 15-ne ehk 25-e numbriga viisi. Tellimine maksab 150.— ehk 250.—

Toimetus ja talitus Tallinnas, Väike Karja 12.

Skoutlised postkaardid

hind 5.— tükk

Postkaarte ilmunud
19 kujutust (uued).

50-ne ja üle selle korraga
ostes 20% hinnaalandust.

Saadaval ladust

Paalmann'i trükikojas Tallinnas, Väike Karja 12.

Ilmumas

ajakirja „Eesti Skoudi“ väljaandel

SKOUTIDE POSTKAARDID

Tellimised saata ajakirja talitusele
otseteed ehk levitajate kaudu,

Hinnad:

üksikult . . . mk. 5.—
pakis à 6 kaarti mk. 25.—

Jüripäeva õnnesoovi kaart
igas pakis.

Talituselt tellides palutakse raha ehk
vastav summa postmarkides kohe ära saata.

ADDRESSID:

Paide: Sk. II RV. Valentin Malinkin, Pd. Parkali 16; Sk. IV RV. Valter Kärt, Pd. Turuplats 7; RP. A. Sandmann, Pd. Turuplats 7.

Tartu: Sk. I RV. G. Kalkun, Trt. Uus Kastani 24-3; RP. K. Lipping, Lille 24-2. Mustvee RP. A. Laumets, Mustvee alev.

Valk: MP. F. Buschmann, Kuperjanovi 22; Sk. II RV. Ernst Landt, Vlk. Vabaduse 50-4; RP. kt. Neme Ruus, Vlk. Kungla 8-3.

„Eesti Skout“

avaldab artik-
leid skoutluse
põhimõtete
vallast

Skoutline ajakiri

„Eesti Skout“

annab igale
kolme tellimise
vastuvõtmise
eest ühe aasta-
käigu hinnata

„Eesti Skout“

on kaunistatud
ülesvõtetega,
joonistustega,
karrikatuuridega,
diagrammidega

„Eesti Skout“

toob kirjeldusi
kõikidelt skout-
luse alaosadelt
sise- ja välja-
maalt

„Eesti Skout“

toob oma veer-
gudel huvitavaid
jutte skoutide
elust ja tegevu-
sest

**EESTI
SKOUT**

„Eesti Skout“

ilmub 1926 a.
kestel 10 num-
brit, vähemalt
160 lehekülge.

„Eesti Skout“

1924 ja 1925
aastakäigud ter-
vena saadaval
hinnaga 80 ja
120 marka

„Eesti Skoudi“

tellimisi võta-
vad vastu kõik
postiasutused
ja omad levita-
jad skoutrüh-
mades

„Eesti Skout“

maksab aastaks
150, poolaastaks
75 marka, üksik-
nummer 20 mk.

„Eesti Skoudi“

üksiknumbrid
müügil suure-
mates raamatu-
kauplustes ja
levitajatel skout-
rühmades

**Eesti Skoutide
Maleva Häälkandja**